

celkový pohled na lokalitu

kontaktní rohovec

pikrit

baryt

kalcitová žíla v pikritu

pikritový mandlovec

heulandit ►

**GEPARK
PODBESKYDÍ**

národní geopark

- **Geopark** je turisticky přitažlivé území s vědecky významným geologickým dědictvím.
- **Geopark** není kategorií chráněného území.
- **Posláním geoparku** je chránit geologické dědictví a to zejména prostřednictvím jeho trvale udržitelného a šetrného využívání.

Informace o Geoparku Podbeskydí najdete na www.geoparkpodbeskydi.cz

Tento leták je součástí tématické skupiny *Geologické zajímavosti*

Tento materiál vznikl v rámci projektu „Příprava Geoparku Podbeskydí“, realizovaného Občanským sdružením Hájenka.

Podpořeno z Programu švýcarsko-české spolupráce
Supported by a grant from Switzerland through the Swiss
Contribution to the enlarged European Union

Text: Klára Niedźwiedzová
Foto: Karel Fiala, Dalibor Kvita

**GEPARK
PODBESKYDÍ**

Hončova hůrka

Hončova hůrka

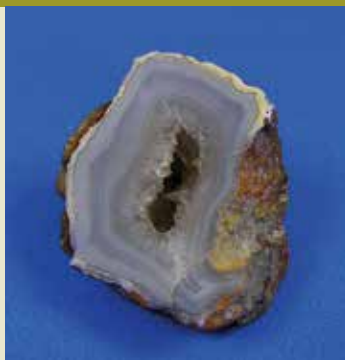
Geologicky zajímavá vyvýšenina v blízkosti města Příbor nacházející se v Podbeskydské pahorkatině, je známá pod názvem Hončova hůrka. Vrchol vytváří dojem osamocného ostrova, který však neobklopuje moře, ale rovinatá zemědělská krajina. V písemných pramenech z poloviny 19. století je Hůrka označena názvy Štajnbruch (kamenolom) nebo Weinhübel (viniční vrch). Současný název dostala Hončova hůrka podle vlastníka, který obhospodařoval pozemky kolem.

Oproti jihovýchodně ležící zvlněné a kopcovité krajině Podbeskydského podhůří není mírná vyvýšenina pro návštěvníky zajímavým cílem návštěv, přesto se z geologického hlediska jedná o významnou lokalitu. Vulkanické horniny, zejména pikrity a těšínity, zde prorážejí pískovce a jílovce těšínsko-hradištského souvrství slezské jednotky. Ložní žíly těšínitové asociace vznikly ve spodní křídě sopečnou činností. Těšínity získaly svůj název podle Českého Těšína,

kokrhel

hvozdík kartouzek

achát

chalcedon

odkud se táhne pásmo efuzivní (výlevné) vyvřeliny spodnokřídového stáří až k Novému Jičínu.

Již v 18. století se na Hůrce těžila železná ruda. Před 1. světovou válkou zde byla zaznamenána těžba a zpracování pikritu. Po 2. světové válce byl kámen a štěrk využíván na stavbu silnice Příbor – Mošnov – Ostrava. Od 70. let 20. století zarůstala lokalita vegetací. V současnosti se jedná o biotopově heterogenní stanoviště s místy se vyskytujícími vrbami, olšemi, břízami, javory a ostružiníky, přičemž převážná část lomu není pokryta dřevinami.

Na lokalitě bylo objeveno až 30 minerálů, mezi nejznámější patří kalcit, dolomit a křemen (chalcedon, ametyst, křišťál, záhněda aj.). Pikrit se zde vyskytuje ve formách s převládající porfyrickou a mandlovcovou strukturou. Pecky v mandlovcových pikritech jsou tvořeny křemenem či křišťálem s čistě karbonátovou výplní různě zbarvených kalcitů nebo se světle až tmavě šedou nebo namodralou chalcedonovou výplní.

sádrovec

chalcedon

chalcedon - plasma

Na lokalitu se váží nejrůznější pověsti. Jedna z nich vypráví o trpaslících, kteří ve vesnici sbírali lidi s těžkými hříchů a házeli je do jícnu sopky, která chrlila oheň. Zajímavostí lokality jsou tzv. příborské ohníčky, malé plaménky různé velikosti vytvářející kruhy, které vypadaly jako stálý požár. Příčinou byl unikající metan, který je v dnešní době jímán potrubím a průmyslově využíván.

limonit

ametyst

užovka hladká

